

Sygn. akt III K 318/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2016r.

Sąd Rejonowy Wydział III Karny w Wałbrzychu w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Rzepecka - Wiatrowska

Protokolant: Joanna Czwojdzńska

przy udziale Urszuli Zawady Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu

po rozpoznaniu w dniach 15 kwietnia 2015r., 29 lipca 2015r., 23 września 2015r., 13 kwietnia 2016r., 20 lipca 2016r., 07 września 2016r. i 19 września 2016r.

sprawy karnej T. K.

ur. (...) w W.

syna J. i B. z domu M.

oskarżonego o to, że :

w dniu 11 kwietnia 2013r. w W.woj. (...), nabył laptopa marki „(...)o wartości 1200zł, zegarek męski o wartości 700 zł i złotą biżuterię w postaci łańcuszków, zawieszek, kolczyków i pierścionków o wartości łącznej 1200 zł, stanowiące własność E. R., wiedząc o tym, że przedmioty te zostały uzyskane za pomocą czynu zabronionego, poprzez kradzież z włamaniem,

tj. o czyn z art. 291§1 kk

I. oskarżonego T. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 291 § 1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę roku pozbawienia wolności,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. R. B. w W. kwotę 619,92 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia wydatków uiszczonych dotychczas w sprawie zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa oraz zwalnia go od opłaty.

Sygn. akt. III K 318/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 kwietnia 2013 r. A. B.(obecnie C.) wraz z E. K.wspólnie i w porozumieniu dokonali włamania do mieszkania E. R.skąd zabrali dwa laptopy marki A., telefon komórkowy marki (...), złotą biżuterię w postaci kolczyków , pierścionków i zawieszek oraz zegarek męski. Za to włamania oboje zostali skazani prawomocnym wyrokiem w sprawie III K 634/13.

Po dokonaniu wyżej opisanego włamania A. B. i E. K. udali się do lombardu w W. na B., którego właścicielem był oskarżony T. K., aby tam sprzedać skradziony wcześniej towar. Kiedy weszli do środka E. K. przywitał się z oskarżonym i powiedział mu, że jest od A. G. na co oskarżony stwierdził, że wie o co chodzi.

Następnie E. K. pokazał oskarżonemu posiadane rzeczy i powiedział, że pochodzą one z kradzieży pytając o cenę jaką za te przedmioty dostanie. Wśród tych rzeczy były złote kolczyki, przywieszki na łańcuszki oraz laptop i zegarek. Kiedy uzgodnili cenę oskarżony wziął rzeczy od E. K.. Ze złota najpierw powyciągał oczka.

Dowód:

wyjaśnienia A. B. k.145-146

zeznania świadka E. R. 119-120,163-164,360

zeznania świadka Ł. N. k. 817-818

akta sprawy III K 318/14

Po dokonaniu przeszukania w lombardzie oskarżonego ujawniono laptopa pochodzącego z kradzieży z włamaniem jakiego dokonali wspólnie i w porozumieniu E. K. i A. B. w dniu 11 kwietnia 2013 r. w mieszkaniu E. R..

Dowód

Zeznania świadka E. R. .k. 163 odwrót

Protokół okazania k.165-166

Protokół przeszukania k.153-154

Protokół oględzin k. 161-162

Oskarżony T. K. zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i przed sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W postępowaniu przygotowawczym odmówił składania wyjaśnień, zaś przed sądem wyjaśnił, że kradzionego laptopa, którego znalazła u niego policja, przyniósł do lombardu nieznamy mężczyzna, ale on nie chciał go przyjąć, bo laptop nie miał ładowarki. Wtedy ten mężczyzna powiedział, że zostawi tego laptopa i doniesie ładowarkę. Zostawił więc laptopa w lombardzie, a oskarżony o nim zapomniał. Dodał, że nie wystawił na niego żadnego kwitu.

Oskarżony był już wielokrotnie karany sędownie w tym również za podobne przestępstwo.

Oskarżony był badany psychiatrycznie. Biegli w swojej opinii orzekli, że nie cierpi on na chorobę psychiczną i w chwili popełnienia czynu miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynów, może stawać przed sądem, a ewentualnie orzeczoną karę pozbawienia wolności odbywać w zakładzie karnym.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego k. 159-160, 511-512

opinia sądowo – psychiatryczna k. 447-448

karta karna k. 858-849

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyjaśnienia A. B., częściowo zeznania świadka E. R. złożone w sprawie III K 634/13 jak również na podstawie rzeczowego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie w postaci protokołów przeszukania, oględzin i okazania.

Bezspornym w sprawie jest fakt, iż podczas przeszukania w lombardzie oskarżonego T. K. ujawniono laptop skradzionego z mieszkania E. R., który to świadek bez cienia wątpliwości rozpoznała. Bezspornym jest również w świetle prawomocnego wyroku w sprawie III K 634/13, iż włamanie do mieszkania E. R. dokonali A. B. i E. K..

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, iż przedmiotowy laptop zostawił u niego nieznamy mężczyzna, uznając, iż podana przez niego wersja wydarzeń jest przyjętą przez niego linią obrony, zmierzającą jedynie do uniknięcia odpowiedzialności za popełniony czyn. Wyjaśnieniom tym przeczą nie tylko wyjaśnienia A. B., ale też wszystkie zasady logiki. Niezrozumiałym i zupełnie nielogicznym byłoby zachowanie oskarżonego, który od nieznanego mężczyzny bierze laptop nie wystawia na niego żadnego kwitu i o nim zapomina. Zupełnie nielogiczne byłoby też zachowanie owego nieznanego mężczyzny, który zostawia laptopa bez pokwitowania w lombardzie, w którym nie zna właściciela. Zresztą zaznaczyć należy, iż oskarżony powołał na świadka Ł. N., który miał być obecny przy tym jak w lombardzie byli A. B. i E. K., świadek jednak nie posiadał wiedzy na temat czynu zarzucanego oskarżonemu. Świadek zeznał jedynie, iż bywał w komisie oskarżonego jednakże nic szczególnego podczas tych wizyt się nie wydarzyło. Świadcowi okazano zdjęcia poglądowe wśród których były zdjęcia A. B. i E. K. jednakże świadek ich nie rozpoznał. Dowodzi to jednak temu, iż E. K. i A. B. byli w lombardzie oskarżonego skoro o okazanie ich zdjęć wnioskował oskarżony.

W tych okolicznościach wyjaśnienia A. B., złożone w postępowaniu III K 634/13 zasługują na danie im waloru pełnej wiarygodności i stanowią pełnowartościowy i wystarczający materiał dowodowy do uznania winy i sprawstwa oskarżonego. W powołanym postępowaniu A. B. przyznała się do popełnienia zarzucanego jej w nim czynu, opisała dokładnie zdarzenie i swoją w nim rolę.

Niezwykle istotny jest fakt, iż w postępowaniu przygotowawczym w sprawie III K 634/13 A. B. bardzo szczegółowo podała opis całego zdarzenia począwszy od momentu kiedy wraz z E. K. poszła dokonać czynu karalnego, poprzez dalszą część zdarzenia, kiedy to po dokonaniu włamania wspólnie z E. K. udali się do lombardu oskarżonego sprzedać od razu, na gorąco, skradziony towar. Zwrócić również należy uwagę na fakt, iż przedmioty jakie wymienia A. B. są tożsame z tymi, które E. R. podała jako utracone podczas włamania. B. szczególnie opisuje też zachowania oskarżonego takie jak np. wyjmowanie oczek ze złota, obecność w lombardzie mężczyzny z zajęczą wargą. Taka zaś szczegółowość i dokładność tych wyjaśnień jednoznacznie, zdaniem sądu wskazuje, że polegają one na prawdzie. A. B. mówi w swoich wyjaśnieniach po prostu to co widziała i to co rzeczywiście miało miejsce. Na marginesie można dodać, iż wyjaśnienia A. B. są tożsame z tym co świadek E. R. podawała opisując włamanie i za który to czyn A. B. została prawomocnie skazana. Trudno też wyobrazić sobie nawet taką sytuację kiedy A. B. będąc oskarżoną w sprawie III K 634/13 wyjaśnia nieprawdę narażając się na odpowiedzialność i wyrok skazujący skoro do winy się przyznała, mogąc przecież odmówić składania wyjaśnień. Skoro więc wyjaśniała prawdę co do samego włamania nie miała też celu i motywu, aby zeznawać nieprawdę co do dalszej części zdarzenia, a więc wizyty w lombardzie oskarżonego. Zresztą jak wynika z jej wyjaśnień, nie znała nawet K.. W swoich wyjaśnieniach operowała określeniem „jąkała” w stosunku do oskarżonego. Tym bardziej więc, trudno dać wiary, że chciała go pomówić i obciążać nieprawdziwymi wyjaśnieniami. Co istotne jednoznacznie stwierdziła ona, iż podczas pobytu w lombardzie E. K. powiedział oskarżonemu, iż przedmioty pochodzą z kradzieży.

Mając na uwadze, iż wyjaśnienia A. B. są spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniają z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, dając jednolity obraz zdarzenia Sąd w całości dał im wiarę. Ponadto nie ujawniły się żadne powody, aby wyjaśnieniom tym odmówić waloru wiarygodności.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał iż wina i sprawstwo oskarżonego T. K. w przedmiocie zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku nie budzi wątpliwości, a zachowaniem swoim oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona czynu opisanego w art. 291 § 1 kk. Przedmiotem czynności wykonawczej owego czynu jest rzecz uzyskana

za pomocą czynu zabronionego, a więc w tym konkretnym przypadku rzeczy pochodzące z kradzieży z włamaniem dokonanej przez E. K. i A. B.. Formą popełnienia przestępstwa paserstwa jest „nabycie rzeczy uzyskanej za pomocą czynu zabronionego”. Znamię to oznacza, że sprawca wchodzi w posiadanie rzeczy uzyskanej w wyniku zrealizowania znamion jakiegokolwiek czynu zabronionego przez ustawę. Oskarżony zaś wiedział, że przedmioty, które oddawał mu E. K. pochodzą z przestępstwa, na co jednoznacznie wskazała A. B..

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd na mocy art. 291 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod rozwagę zarówno okoliczności przedmiotowe i podmiotowe leżące w granicach cech czynu przestępnego, jak i okoliczności dotyczące osoby sprawcy mające znaczenie dla wymiaru kary. Jako okoliczność obciążającą Sąd uznał uprzednią karalność oskarżonego w tym za przestępstwa przeciwko mieniu, jak również za przestępstwo tego samego rodzaju oraz nagminność tego rodzaju czynów. Jako okoliczność łagodzącą sytuację rodzinną oskarżonego.

Sąd uznał, iż wymierzona kara jest adekwatna do stopnia zawinienia, sytuacji majątkowej i rodzinnej oskarżonego, odpowiednio dolegliwa, współmierna do rodzaju popełnionego czynu oraz spełniająca swoje cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej.

Sąd nie dopatrył się w stosunku do oskarżonego przesłanek z art. 69§1 kk uznając, iż instytucja warunkowego zawieszenia, w tym konkretnym przypadku nie jest w stanie spełnić celów kary. Po stronie oskarżonego brak bowiem pomyślnej prognozy społecznej, a w szczególności byłoby to niewystarczające do zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Rozważając taką kwestię Sąd każdorazowo bierze pod uwagę właściwości i warunki osobiste sprawcy, jego postawę, dotychczasowy tryb życia, zachowanie po przestępstwie. Uprzednia karalność oskarżonego i brak poprawy świadczy, zdaniem sądu, o lekceważącym stosunku do orzeczeń sądu oraz wysokim stopniu demoralizacji sprawcy. Kara orzeczona wobec oskarżonego ma stanowić przede wszystkim dla niego wskazówkę na przyszłość o nieopłacalności dokonywania takich zachowań.

W punkcie II wyroku Sąd zasądził na rzecz adw. R. B. koszty nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu oskarżonemu.

Sąd zwolnił oskarżonego na podstawie art. 624 kpk od ponoszenia kosztów procesu, a na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył mu opłaty sądowej z uwagi na wymierzeniu mu kary bezwzględnej.